

Załącznik nr 2 do Uchwały nr 90/2024
Senatu Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza

W setną rocznicę urodzenia Politechnika Rzeszowska postanawia oddać hołd jednemu z najlepszych naukowców Politechniki Rzeszowskiej, którego działania przyczyniły się do znacznego rozwoju Uczelni, nadając jego imieniem nazwę ulicy na terenie Politechniki Rzeszowskiej.

Stanisław Kuś urodził się 1 lutego 1925 r. w Rzeszowie, a zmarł 7 lipca 2020 r. Uczęszczał do rzeszowskiego gimnazjum i liceum, gdzie w 1945 zdał egzamin maturalny. Podczas okupacji był żołnierzem Armii Krajowej, lotniczym plutonu Sabotażowego AJ. Tytuł inżyniera budownictwa uzyskał na Wydziale Inżynierii Politechniki Warszawskiej. Na tej samej uczelni w 1957 r. uzyskał stopień doktora nauk technicznych oraz w 1969 r. habilitację. Profesorem nauk technicznych był od 1974 r., a od 1990 był profesorem zwyczajnym.

Stanisław Kuś swą działalność z Politechniką Rzeszowską oraz rzeszowskim środowiskiem naukowym i inżynierskim związał od roku 1976. To tu w Zakładzie Konstrukcji Budowlanych rozpoczął budowę zespołu i bazy badawczej, wdrażając pracowników do projektowania i badań konstrukcji. Inspirował i wspierał prace badawcze z zakresu kształtowania i projektowania konstrukcji. Był trzykrotnym rektorem Politechniki Rzeszowskiej. To dzięki niemu Uczelnia stała się najmocniejszym ośrodkiem naukowym Rzeszowa, liczącą się zarówno w Polsce i Europie.

Profesor Kuś to członek m.in. Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN, Międzynarodowego Stowarzyszenia Konstrukcji Sprężonych FIB, American Society of Civil Engineers, Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, członek rzeczywisty Akademii Transportu i Akademii Budownictwa Ukrainy, członek Centralnej Komisji ds Tytułów i Stopni Naukowych 1992-2002.

Autor i współautor wielu projektów polskich budowli, w tym hali Podpromie w Rzeszowie, a jednym z najbardziej spektakularnych osiągnięć inżynierskich jest wyprostowanie przechylonego wieżowca przy ul. Słowackiego w Rzeszowie. Jest autorem i współautorem 11 monografii oraz książek technicznych, 300 artykułów, 5 patentów, dziesięciu polskich norm budowlanych poprzedzających Eurokody. Wypromował 8 doktorów. Od 1962 roku był redaktorem działu konstrukcji miesięcznika „Inżynieria i Budownictwo”.

Za wybitne osiągnięcia twórcze działalności inżynierskiej, badawczej, dydaktycznej i organizacyjnej otrzymał kilkadziesiąt nagród, odznaczeń resortowych, regionalnych i państwowych.

Odznaczony został m.in. Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim Odrodzenia Polski, a jako wybitna osobistość naszej uczelni – tytułem honorowym doktor honoris causa Politechniki Rzeszowskiej.